

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

dne: 2.12.2013
podpis: [Podpis] 5.12.2013

V Praze dne 26. 11. 2013
Č.j.: MV-119942-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0148v

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

_____ státní občan Vietnamu, trvale bytem _____
adresa pro doručování: _____ (dále jen „žadatel“), právně zastoupený **advokátem** _____ Advokátní kancelář Č _____ k a partn., 110 00 Praha 1, (_____ (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 1.8.2013, čj. VS-2190/835.3/2-2002, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána žadatelem dne 11.9.2012 u Krajského úřadu Karlovarského kraje. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 9.10.2012. Jedná se o žadatelovu druhou žádost, první žádost byla pravomocně zamítnuta dne 8.1.2003. Důvodem byla netransparentnost příjmů žadatele a pochybení v platbách pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Žadatel je státním občanem Vietnamu. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen od 10.7.1997 za účelem sloučení s rodinou, bratrem. Je podruhé ženatý, je otcem tří dětí, z nichž nejstarší syn je již zletilý.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splnil podmínky

podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Žadatel nesplnil podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství spočívající v plnění povinností podle zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, a to tím, že řádně nehradil zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“). Ministerstvo vnitra splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění, neboť se jednalo o opakované porušování této povinnosti a dlužné částky nebyly zanedbatelné.

Ministerstvo vnitra předmětné žádosti nevyhovělo a žadateli nebyl vydán příslib udělení státního občanství České republiky, aby si mohl obstarat doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tak podmínku ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1.8.2013, čj. VS-2190/835.3/2-2002, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad s tím, že bude následně odůvodněn (do 15 dnů). Souběžně právní zástupce požádal o nahlédnutí do spisu. Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 22.8.2013 právnímu zástupci sdělilo termín pro tento úkon, který stanovilo na den 28.8.2013. Tímto dopisem vyzvalo právního zástupce o doplnění odůvodnění rozkladu, a to ve lhůtě 5 dnů od 28.8.2013, kdy mu bude umožněno nahlédnout do spisu. Dne 10.7.2013 se dostavila na Ministerstvo vnitra na základě substituční plné moci, datované ke dni 28.8.2013, paní _____ asistentka dotčené advokátní kanceláře. Pořídila si vlastním fotoaparátem digitální kopie celého spisu. Správním orgánem I. stupně byla upozorněna, že podaný rozklad neobsahuje odůvodnění a s odkazem na ustanovení § 37 odst. 3 byla vyzvána o odstranění této vady a byla jí pro tento úkon poskytnuta přiměřená lhůta v délce 5 pracovních dnů. Byla poučena, že pokud nebude rozklad odůvodněn, bude věc postoupena i bez doplnění odůvodnění rozkladové komisi ministra vnitra. Ve stanové lhůtě odůvodnění rozkladu nebylo Ministerstvu vnitra předloženo.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Ministerstvo vnitra, jak vyplývá ze spisu, usnesením ze dne 19.12.2012 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení o jeho žádosti (§ 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství). Podle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu jej poučilo o možnosti před vydáním rozhodnutí nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a případně navrhnout jejich doplnění. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti přerušeno, a to do 25.1.2013 a žadatel byl vyzván k doplnění žádosti o doklady, které Ministerstvo vnitra v dotčeném usnesení výslovně označilo, aby tak získalo relevantní podklady pro rozhodnutí, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Žadatel byl vyzván o tom, že pokud ve stanovené lhůtě požadované doklady Ministerstvu vnitra nepředloží nebo nepožádá o prodloužení lhůty pro jejich předložení, bude řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Dne 24.1.2013 Ministerstvo vnitra od žadatele požadované doklady obdrželo.

Vzhledem k tomu, že nebyl rozklad odůvodněn, meritorně bylo přezkoumáno hodnocení splnění podmínek provedené správním orgánem I. stupně v intencích zákona o státním občanství a podle listin obsažených ve spise. Ministr vnitra a rozkladová komise vycházeli ze skutečnosti, že správní orgán I. stupně žadatele prostřednictvím právního zástupce opakovaně vyzval, aby podaný rozklad odůvodnil a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu, jak je shora uvedeno.

Ministr vnitra v intencích návrhu rozkladové komise konstatuje, že podle předložených listin žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 neprominul, neboť neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění.

Ministr vnitra konstatoval, že z vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny vyplývá, že žadateli vznikaly v průběhu jeho pojistného vztahu nedoplatky na pojistném zejména do roku 2002. V listopadu 1999 byl evidován nedoplatek ve výši 1 857 Kč, v říjnu 2000 ve výši 1 462 Kč, v březnu 2001 ve výši 2 636 Kč. Nejvyšší nedoplatek byl evidován v březnu 2002 ve výši 7 345 Kč (za období od dubna 2001

do února 2002). Od března 2002 byly evidovány ojedinělé a bagatelní nedoplatky na pojistném.

K plnění výše uvedených povinností je nutné uvést, že žadatel jako cizinec dlouhodobě žijící na území České republiky si musel a musí být dobře vědom, co od něj bude českými úřady vyžadováno, zejména pak Všeobecnou zdravotní pojišťovnou na úseku veřejného zdravotního pojištění.

V kontextu toho se při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra, respektive ministr vnitra, prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

Podle názoru Nejvyššího správního soudu judikovaném v rozsudku pod č.j. 3 As 32/2005 – 51 je však třeba vzít v úvahu vlastní institut státního občanství, který je charakterizován jako trvalý a pevný svazek fyzické osoby s Českou republikou. Trvalost a pevnost tohoto svazku je dána plnou integrací fyzické osoby v České republice, která se projevuje v rodinných, pracovních, sociálních a dalších vazbách. Ministerstvo vnitra je proto nejen oprávněno, ale i povinno zkoumat okolnosti každého jednotlivého případu (každé žádosti cizince o udělení státního občanství České republiky) při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky. V případě, že jsou podmínky uvedené ve shora citovaném ustanovení splněny, správní orgán hodnotí další skutečnosti významné z hlediska žádosti o udělení státního občanství České republiky. Právě v této fázi správního řízení nastupuje správní uvážení. Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném, konstatoval, že v daném případě nelze spatřovat plnou integraci žadatele do české společnosti, neboť neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění bylo žadatelem opakované a lze se domnívat, že i s přístupem určité lhostejnosti k jejich plnění. V rámci přezkumu této podmínky, a to v kontextu absence odůvodnění podaného rozkladu, ministr vnitra setrval na posouzení splnění respektive nesplnění dotčené podmínky tak, jak k němu dospělo Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí.

IV.

Státní občanství je jedním ze základních atributů, na jejichž základě je založena existence každého moderního svrchovaného státu. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. Haagská úmluva o některých otázkách střetu zákonů o státním občanství z roku 1930, ačkoliv nevstoupila nikdy v platnost, je pokládána za shrnutí mezinárodního obyčejového práva a stanoví, že je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip při respektování zásad vyplývajících z obyčejového mezinárodního práva, mezinárodních smluv a všeobecně uznávaných právních zásad v oblasti státního občanství, napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu a je v současné době všeobecně přijímán. Ministerstvo vnitra v této souvislosti v napadeném rozhodnutí uvedlo, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani za předpokladu, že žadatel splňuje všechny podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento orgán nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv. Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

Ministr vnitra přezkoumal a ztotožnil se s důvody, na základě kterých byla žádost zamítnuta tak, jak jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně konkrétních skutečností, na základě kterých bylo shledáno porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Vzhledem k tomu, že v podaném rozkladu není obsaženo odůvodnění, jak již bylo shora konstatováno nebylo možné ve smyslu ustanovení § 152 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu zcela objektivně přezkoumat napadené rozhodnutí zejména z hlediska jeho případného rozporu s právními předpisy, jeho nesprávnost nebo nesprávnost správního řízení, eventuálně přezkoumat případná zpochybnitelná skutková zjištění, ke kterým Ministerstvo vnitra v rámci dokazování v průběhu správního řízení dospělo.

Ministr vnitra na základě výše uvedeného a na návrh rozkladové komise rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

